

[Indenrigsministeren]

Det sociale udvalgs fremgangsmåde er således blot et udslag af udvalgets almindelige pligt til at føre tilsyn med børns forhold og den sociale ankestyrelses beføjelse til at pålægge udvalget at foretage undersøgelse i konkrete tilfælde.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Til *landbrugsministeren* (2/1 78) af:

Dohrmann (FP):

»Ministeren bedes oplyse, om han kun vil udnytte sin forkøbsret til frijorden, når det er udenlandske købere, som vil erhverve den, eller vil ministeren også hindre den frie omsætning mellem danske statsborgere og således benytte lejligheden til yderligere socialisering og undergravning af den private ejendomsret, samt oplyse, efter hvilken lov eller love ministeren vil gennemtvinge tinglysnin- gen om forkøbsret til frijorden, såfremt nu- værende ejere modsætter sig.«

(Spm. nr. 288).

Begrundelse.

Spørgsmålet er stillet på baggrund af, at ejerne af de såkaldte frijorder har modtaget meddelelse om, at det offentlige begærer for- købsret, og at dette vil blive tinglyst, såfremt der ikke protesteres inden fire uger.

Besvarelse (12/1 78):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I anledning af spørgsmålet skal jeg for så vidt angår anvendelse af forkøbsretten til frijorder henvide til min besvarelse af 9. december 1977, hvori der er givet udtryk for, at det er regeringens opfattelse, at de frie jorder må anses for at kunne være et spekulations- objekt, som det må være rigtigt at sikre mod såvel inden- som udenlandske spekulations- køb.

Forkøbsretten vil således blive anvendt i tilfælde, hvor formålet med købet er andre end landbrugsmæssige formål, og hvor arealerne ikke indgår i et naturligt tilhørsforhold til en landbrugsejendom.

De arealer, som statens jordlovsudvalg erhverver ifølge pålagte forkøbsrettigheder, forudsættes i almindelighed genafhændet. Der vil således i hovedsagen kun være tale om et midlertidigt statsligt ejerforhold, og det

er derfor uberettiget at tale om socialisering eller undergravning af den private ejendoms- ret.

Tinglysninger af forkøbsret foretages på statens jordlovsudvalgs begæring på ejen- dommene. Hjemmelen hertil findes i § 20 i lovbekendtgørelse nr. 396 af 23. juli 1974 om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål m. m.

Til *landbrugsministeren* (2/1 78) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren garantere ejerne af de så- kaldte frijorder, hvor det offentlige nu begæ- rer tinglysning af forkøbsret, at disse aldrig kan komme i en situation, hvor man fra sta- tens side vil anfægte den pris, som reelt er aftalt mellem parterne, og at det offentlige, såfremt det ønsker at udnytte sin forkøbsret, er tvunget til mindst at betale den pris, som oprindelig var aftalt?«

(Spm. nr. 289).

Begrundelse.

Der henvises til den skandaløse behand- ling, ofrene for land- og byzonenloven har været udsat for.

Besvarelse (12/1 78):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I anledning af spørgsmålet skal jeg med- dele, at de nærmere bestemmelser om for- købsretten findes i lovbekendtgørelse nr. 396 af 23. juli 1974 om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål m. m. §§ 20–26. Ifølge § 23 indtræder staten (statens jordlovsudvalg), når forkøbsretten gøres gældende, i erhververens rettigheder og forpligtelser med hensyn til ejendommen og dens tilbehør.

Såfremt vederlaget ikke består i pengey- delse, eller hvis ejendommen er erhvervet helt eller delvis vederlagsfrit, fastsættes ifølge lovens § 24 det beløb, som statens jordlovs- udvalg skal betale i mangel af mindelig over- enskomst af taksationsmyndighederne. I det sidstnævnte tilfælde kan den hidtidige ejer nægte at vedstå handelen, hvis han fremsæt- ter meddelelse herom til statens jordlovs- udvalg senest 8 dage efter, at han er blevet